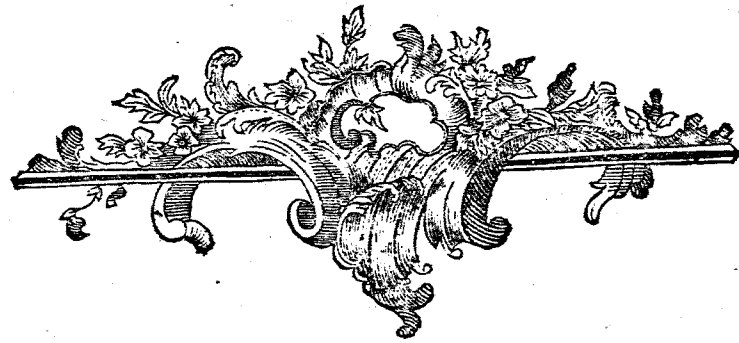
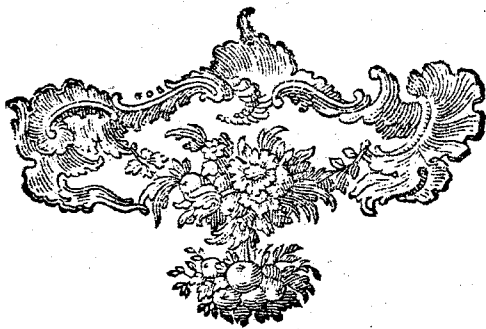

Ἐπειτα καὶ καθ' ἑαυτὸς βέλτιον καὶ τ' ἄλλα διακεκόμεθα· πρὸς τὰ γὰρ αἰτία τῶν γινομένων ἀφορᾷν εἰδισμένους, ἦντων μὲν, οἷα εἰκός, ἐκπλήξει τὰ φοβερά, ἤμισα δὲ θροήσει τὰ σπανίως συμβαίνοντα· Διαθήσειτε τὰ λυπηρὰ ἐπιόντα πολλῶ τῶν ἄλλων ἡμᾶς μετριώτερον. Τὰς γὰρ ὑπὸ τῶν παντοίων ἐπινοῶν, καὶ μηχανῶν, ἃς ἡ Φυσικὴ ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον αἰεὶ προάγει καὶ τελεώτερον, περιγινομένας ἡμῖν ὠφελείας τε καὶ βοηθείας, ἐκὼν παρήμι· τελειότατον, δὲ, ἐκ τῆ πρακτικῆς τῆς Φιλοσοφίας μέρος, αὐτὸ τῆς ἀνθρωπίνης ἑδαιμονίας ἡγετηται τὸ Κεφάλαιον. Δι' αὐτὸ γὰρ μάλιστα τελειόμεθα τὰς ψυχὰς, καὶ τὴν κατὰ προαιρέσειν πορεύομεθα βεβήαν, παθῶν παντοίων τε καὶ χαλεπωτάτων ἀπαλλαγόμενοι· Ἐαυτὲς τε, καὶ τὸς ἄλλους εἰ τύχοι, εὐθιμίζοντες, καὶ εὐδὸν ἄλλο ἢ θνήσκον μελετῶντες, δι' ἀρετῆς ἐπὶ τὸν κατὰ Φύσιν ἐπαναγόμεθα βίον, ἃ, τῶν ἐκ τῆς Φιλοσοφίας ἀγαθῶν, εἰς αὐτὸν ἔχει συντελέστερον δείξαι, εὐδὲ θειότερον.

ΤΑ ΠΡΟ
ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ
ΕΙΩΘΟΤΑ ΠΡΟΛΕΓΕΣΘΑΙ.

Ἦτοι

Ἄρχῃ, Φύσιν, Κλήσιν, Χρησίς, Διαίρεσιν
τῆς Λογικῆς.

§. α.

Επει δὲ δῆλον αὐτόθεν (Προδ. Γ. §. α. β.) ὅτι διὰ γινώσκον πεφύκαμεν· Καὶ παντοῖα, καὶ παντοίως. (Αὐτ. §. δ. ε. ζ.) Τὸ δὲ γινώσκον, εὐδὸν ἄλλ' ἢ κατὰ τὸ γνωσκὸν ἐστὶν ἀνατυπῶσαι τὰ ὄντα, συμφώνως τε, καὶ καταλλήλως τοῖς πράγμασι· Τῆτο δὲ ἦν ἀληθεύειν. (Αὐτ. §. γ.) Τὸ δὲ ἀληθεύειν ἐν αἰεὶ πρόχειρον, εὐδ' ἐπὶ πᾶσιν ἐφικτὸν (ὡς ἐν πείρας πάντες εἰδέναι ἔχομεν)· ἀλλ' ὀρθῶς μὲν, καὶ ἢ δέον ἐπιβαλλέειν ἐπιτυχάνειν συμβαίνει ἐπ' ἐνίων, ἃ γὰρ δὴ πάντων· τέναντιον δὲ ἀποτυγχάνειν ἐν πολλοῖς, καὶ σφάλματα, καὶ τὰ δοκῆντος ἀπείξομεν τῆ ὄντος ἐξίστασθαι· ταυτητοὶ τὴν ἐκ φύσεως ἡμῶν περιῆσαν δύναμιν, ἢ τὰς ἐν σφίσι διιδυῶντες διανοητικὰς ἐνεργείας, καὶ κρίσεις, ἐπιτυχητοὶ γινόμεθα τῆ ἀληθῆς, Δύναμιν Λογικῶν ἐκείνων ἀποκαλέμεν, καὶ ταυτῶν ἐμφυτον ἔσαν τοῖς πᾶσιν οἶδαμεν, καθ' ἣν καὶ ΛΟΓΙΚΟΙ οἱ πάντες ἄνθρωποι εἶναι λεγόμεθα.